

Tu-95V és a „Cárbomba”

1:72

Ismét egy nagy fa vágta belém a fejszéjét! :) Méretben is, munkában is nagy és összetett dolog. Egy munkám során meg kellett ismerkednem Ivánnal, a „Cárbombá”-val, a szovjetek által 1961. október 30-án a Novaja Zemljára – itt van az egyik kísérleti terep - ledobott ötven megatonnás hatóerejű hidrogénbombával.

Nézegetve a fennmaradt filmfelvételeket döntöttem úgy, hogy elkészítem az erre a célra átalakított – a 27 tonnás bomba hordozására alkalmas – Tupoljev Tu-95V-t.

Beszereztem egy Tu-95 MR-t a Trumpi készletét. Ez ugyan a haditengerészeti változat, de ennek az orr-része kívánta a kevesebb átalakítást. Ezt a változtatást egy Tu-134-es üvegezett orrkúpjával gondoltam megoldani. Egy makettező kollégának volt felesleges darabja ebből. Miután dolgoztam már szovjet bombázók makettjén, nem rettentett meg az az alkarész-halom, ami eléem tárult a méretes doboz kinyitásakor. Amúgy a makett profi munka. Jórészt szépen illeszkedő alkatrészekből. Van persze átlátszó rész is. Ezt komoly feladat lesz majd maszkolni.

Érdekesség, hogy a gép felületének jelentős részét, beleértve a légszavak menetiránnyal szemközti felületeit is, csillogó, fehér festékkel vonták be, aminek hővisszaverő hatása kellett, hogy legyen.

Ki kellett deríteni a gép lajstromszámát. Ehhez végig bóklásztam jópár oldalt, de meglett! Most már csak meg kellett rajzolnom és kinyomtatni átlátszó matricalapra. Ehhez persze be kellett szereznem a megfelelő matriclapot is.

Egy oldalon részletfotók voltak a gép speciális átalakításáról, pl.: faroklövész lőállásának, a mögötte kétoldalt kiemelkedő megfigyelő-erkélynek és a bomba felfüggesztésének kialakításáról.

Beszereztem az Amodel Cárbombáját. Ez 1/72-ben is tekintélyes darab. Itt igazából csak a bomba négytucatnyi alkatrésze volt szükségem. Egyszerű nagyon elronthatatlan makett. A földi hordozó jármű kismillió alkatrészére nem. „Makettileg” a bomba egyszerű szerkezet. A bombatestet alkotó három és az ejtőernyős szekción kívül csak a három stabilizátorszárny és az őket merevítő másféltucat alkatrész plusz két antenna. A merevítés felrakásával persze

kellemesen el lehetett bíbelődni, csakúgy mint a bombára szerelt ejtőernyő-csomag nyitófüleinek felragasztgatásával, mai amúgy két gombostűfejnyi alkatrészek levágásával, helyére rögzítésével járt. Makettező szempontból ennyi a „Cárbomba”. Igazi türelemjáték.

Persze fölrakni a hordozó bombázó aljára nem lesz egyszerű, hiszen piszok nagy. Vágni kell majd a törzsön, ha odáig jutok. (Mint, ahogy az eredetin is vágni, alakítani kellett a nagyméretű bomba függesztésének megoldásához.) De hol van az még! Ezt a munkát megkönnyítendő, a bomba összerakási útmutatóján szerepel az elkészítendő nyílás minden mérete.

A gépből kezdésnek a két szárnyat raktam össze, ahogy ezt az összeállítási rajz is javasolja. (A méretek érzékeltetéséhez raktam oda egy MiG-17F-et.)

Ekkora makettnél érdemes követni a rajzokat. Igazi gond a négy motorgondola beépítésével volt. Komoly csiszolásokra, tömítésekre volt szükség a megfelelő forma kialakításához. A 4X2 légsavár mennyiség festéséhez neki kellett készülni rendesen. A frontfelületek matt feketék, a toll végén sárga színezéssel, a hátoldal és a légsavarkúpok fehérek.

Ami komoly feladat volt az MR változat „V-sítése”, azaz átalakítása. Ehhez irodalom kellett. Személyes szerencsém, hogy beszélek oroszul. Így nem okozott gondot az orosznyelvű kereső és oldalak használata, olvasása sem. Viszonylag kevés kép áll rendelkezésre, de találtam egy filmfelvételt a bomba felfüggesztéséről és a gép indulásáról. Ezen láthatók voltak olyan dolgok, amiket máshol nem találtam. Pl.: a hátsó lőállás átalakítása, a festés, valamint a gép lajstromszáma is.

Nagy munka volt a gép törzsén, a menetirány szerinti bal oldalon végighúzódo, valószínűleg érzékelők befogadására rendszeresített „gerenda” eltávolítása és helyének eltüntetése.

Ennél komolyabb „szabás-varrás tanfolyamot” igényelt az „orrplasztika”, azaz az egész orr-rész átszabása olyanná, amilyen a „V” változat volt. Közben ment a számolgatás. Jelesül. hogy

Miggyuri makettjei <http://gekarma.x3.hu/miggyuri/makettek.htm>

mennyi súlyt kell belegyömöszölnöm az orrba, hogy ne üljön „fenékre” a makett. A gyárilag kiírt mennyiség nem játszik, hiszen a felfüggesztett rakomány súlya borítja az egészet.

A festés egy külön rémdráma. Két szín van, ami képes a legkisebb felületi hibát is kiadni. Az egyik a sima fémszín, a másik a hófehér. Na, ezt a kettőt kellett használnom úgy, hogy a pisztollyal festést még csak most tanulgatom. (Ugye a jó pap is holtig...)

Miggyuri makettjei <http://gekarma.x3.hu/miggyuri/makettek.htm>

A következő gond az volt, hogy hová tudom elhelyezni a makettet, aminek törzhossza 64 centi és szélességben sem kevés. Elég ránézni a dobozára. :) Jó, tudom a más méretarányban dolgozóknak ez talán napi gyakorlat, de 1:72-ben ez óriásinak mondható.